

leida, kui suure liiwaga täidetud fotide taga, mis laewadega sadamasse ja seal laagrisse veeti.

Sit kantsidelt on nemad rohkem aasta järestiku suurtükiide kuulisi ja tulepombisi Sewastopoli linna peale kui rahet püllutanud, aga siiski ei joudnud nad linna ärawöita, kust meie wahwad sõamehed niisamoti ööd ja pääwad wäsumata surmawaaid kuulisi nende peale raputasid, — surma surmagaga käterasudes. Meie wää ülemate päälikute tarbus ja sõameestete tüdimata wirkus tegid Jumala abiga wöimalikus, waenlaste alaliste tule feskel linna pääw pääwalt tugewamaks ehitada; ega joudnud ka waenlased maa poolt teed ial nõnda finni panna, et meie wägi rahwast ja moona lisaks ei oleks saanud. Ja kui nemad viimaks raskel werewalamisel surnu tubjade üle ründes ühe linna osa enda käte saiwad, kus palju kiwi kiwi peal enam ei olnud, siiski jäi kindel linna pesa funni jää lõpuni Venelaste käite.

Sest aast saadik, kus aearamatute ülespanemised muiste põlwe aasta-tuhandete põuest sõnumid kuulutavad, ei ole täna se pääwani maa-ilmas veel kuskil seda nähiud ebs kuulduud, et ükski linn nii piisalt waenlaste tungi wasta seisnud, kui Sewastopol, Musta mere rannas. Üks tarb mees on välja arwanud, et Pantuse keisri Napoleoni I. valitsuse aal, kelle wägewad sõawääd enamiste kõik maad läbi läinud ja palje kuulsaid lahingid wöitnud, neis lahingites ühtekokku arvatud nii paljo püüsirohtu ja suurtüki kuulisi ei ole sulutanud, kui Sewastopoli

linna hättvitamiseks ülsi ärataisati. Siin oli Jumala fäsi linnale hoidjaks.

Aga ta waenlastele peame, õigust tehes, liituseks kuulutama, et nemad kui mehina poead: nälga, suve palawad, talve külma, töbede furma ja paljo muud waewasi tüdimata kannatanud, ja seal juures ial ära ei wäsinud õige sõamehe kohut igapidi täites, ega tegemata ei jätnud, mispärast neid fodund wälja oli saadetud. Sellepärast wöivad emad igas sohas oma poegade peale uheld olla, kes Sewastopoli linna all, olgo kas pealetungijad ebs wästapanejad, elu päävi lõpetanud, ebs kellele Jumal õnnes finkinud, eluga seal tagasi peaosta. Nende wahwuse ja tüdimata wästapida-mise mälestus jääb kusumata aearamatutesse põlwest põlweni seisma, ja kui nende põrmust wöetud kehad juba ammuigi põrmuks jälle pudenenud, jääb nende nimede auu, kui hiilgaw eba täht taewa sörwa, alati paistma.

Nii kaua kui veel laulu suusi
On wahwa tegu ülendomas,
Nii kaua kütus' kuulutusi
Sewastopoli nimetamas:
Kus mehe poead wahwol tööl
Ei pääwal wäind ega ööl.
Kes surma läks kui wöidumees,
Ei lõpend, — elab auu sees;
Sest tulew' põlve rahva sugu
Soab lojal kütma nende lugu.

Inglis sõawägi seisits penifoorma kaugusel sadas